

1 שלפניו, כל התורה כולה, צ"ל באופן ד"אלה", מראה באצבעו ואומר אלה, היינו, שלימוד התורה דכאו"א
2 מישראל בכל הזמנים צ"ל באופן שמראה באצבעו ואומר "אלה הדברים אשר דבר משה", כאילו שומע היום
3 ממה רבינו, ע"ד מארז"ל¹¹ "בכל יום יהיו בעיניך חדשים"¹².

4 והענין בזה:

5 החידוש דמתן-תורה בכל יום¹³ מודגש בברכת התורה שבהתחלת כל יום – "נותן התורה" לשון הוה¹⁴,
6 שבכל יום נעשה מתן תורה מחדש. והטעם י"ל, ש"בכל יום נעשה האדם ברו' חדשה"¹⁵ (לאחרי שבליה
7 "מפקיד נשמתו (עיפה) והקב"ה מחזיר לו (חדשה ורגועה)¹⁶), צריך להיות אצלו מתן תורה וקבלת
8 התורה מחדש¹⁷.

9 ובענין זה נשאלת שאלה (ע"ד השאלה דלעיל בענין ירידה צורך עלי) – למה עשה ה' ככה שבכל
10 יום יהי צורך בנתינת התורה מחדש כיון שנעשה הפסוק והיסח הדעת מלימוד התורה ע"י השינה:

11 כיון ש"אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני"¹⁸, שבריאת האדם כל משך זמן קיומו אינה אלא "לשמש
12 את קוני" (ע"י לימוד התורה וקיום המצוות) – למה ברא הקב"ה את האדם ("אתם קרויין אדם"¹⁹, ע"ש
13 אדמה לעליון²⁰) באופן שמזמן לזמן מוכרח לישון²¹, ועד שהסדר הרגיל אצל רובם ככולם של בני-אדם
14 שישנים בכל יום כמה שעות, ועד "שמונה שעות"²² (כמרומו בפסוק²³ "ישנתי אז (בגימטריא שמונה)
15 ינוח לי"²⁴), שעי"ז מוכרח להיות הפסוק של כמה שעות²⁵ במילוי תכלית בריאתו לשמש את קונו ע"י לימוד
16 התורה²⁶ וקיום המצוות?!

17 וזה שאמרו חז"ל²⁷ ש"הנשמה הזו . . . בשעה שאדם ישן היא עולה ושואבת לו חיים מלמעלה"²⁸ –
18 ה"ז הסדר שקבע הקב"ה בבריאת האדם, אבל אין זה מבאר הטעם למה ברא הקב"ה את האדם באופן
19 שנשמתו תצטרך לעלות ולשאוב חיים מלמעלה, הרי בודאי שביכלתו של הקב"ה לברוא את האדם²⁹

ובפרש"י.

(22) רמב"ם הל' דיעות פ"ד ה"ד.

(23) איוב ג, יב.

(24) מג"א אר"ח סרל"ח. ועוד.

(25) אף שאפילו שעה אחת, גם "שעה" מלשון הפנה ("איין
קער"), צריך לנצל כדי לשמש את קונו, ועד שאמרו חז"ל (אבות
פ"ד מ"ז) "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל
חיי העוה"ב".

(26) ואף שמצינו שהעוסקים בלימוד התורה במסירה ונתינה
זוכים שיגלו להם עניני תורה בעת השינה, ועד שלפעמים מגלים
להם ענינים נעלים יותר שלא היו יכולים להשיג ע"י לימודם ביום
(ראה לקו"ש ח"ד ע' 1026. וש"נ) – הרי, עיקר הענין (והסדר
הרגיל) דלימוד התורה הוא היגיעה בלימוד התורה כפשוטו
(בשעה שהוא ער), כפשוט.

(27) בר פ"ד, ט.

(28) וראה פדר"א פ"ב: "אדם שוכב וישן והוא מזונו
ורפואתו וחיים לו ומנוחה לו, שנאמר אז ישנתי ינוח ליי", ובפי'
הרד"ל: "לכן מתחדש כח חיי בריאות הגוף אחר השינה כו".

(29) ובפרט שבלאה"כ צ"ל חידוש בריאת והתהוות האדם
(והבריאה כולה) מאין ואפס המוחלט בכל רגע (כתורת הבעש"ט
שנתבארה בהתחלת שעה"ה"א), ולא עוד אלא שהבריאה מאין
ליש היא מ"מהותו ועצמותו של המאציל ב"ה שמציאותו הוא
מעצמותו ואינו עלול מאיזה עילה שקדמה לו ח"ו, ולכן הוא לברו
בכחו ויכלתו לברוא יש מאין ואפס המוחלט ממש כו" (אגה"ק
ס"כ) – הרי בודאי שאין בזה הגבלות כלל.

(11) ראה פרש"י יתרו יט, א. עקב יא, ג. תבוא כו, טז. ועוד.
(12) להעיר מההתחלה בלק"ת דפרשת השבוע (לאחרי הד"ה
ציון במשפט תפדה ושב" בצדקה) – "הנה כתיב והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוך היום, פי' קאי על כל יום, כי בכל יום יהיו
בעיניך כחדשים". ואולי י"ל שבזה מרומז גם הקשר והשייכות
להתחלת הפרשה, "אלה הדברים" – כיון ש"אלה" (הדברים)
קשור עם הענין דבכל יום יהיו בעיניך חדשים (כבפנים).

(13) כלומר, החידוש דיום זה לגבי היום שלפניו, נוסף לכך
שהלימוד במשך כל השעות והרגעים שביום זה עצמו הוא באופן
של חידוש, דכיון ש"כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה
כנגדו", נמצא, שברגע זה ממש אומר הקב"ה דברי התורה כמו
במעמד הר סיני (ראה תו"א יתרו סז, ב. סח, ג).

(14) לקו"ת תזריע כג, א. דרושי סוכות פא, ג. ובכ"מ.

(15) שו"ע אדה"ז אר"ח רס"ו.

(16) שם רס"ד. סמ"ו ס"ו.

(17) ולכן, לכמה דעות "אם הי' נייעור כל הלילה . . . א"צ לברך
(ברכת התורה) כשיאור היום כל זמן שלא הסיח דעתו מללמוד".
וגם להדעות שצריך לברך, ה"ז כמו שאר ברכות השחר שנוהגין
לברך אע"פ שלא נתחייב בהן" (שו"ע אדה"ז אר"ח סמ"ז ס"ז).

(18) משנה וברייתא סוף מס' קידושין. וראה סה"מ מלוקט ח"ג
ע' קפו. וש"נ.

(19) יבמות סא, רע"א.

(20) ראה שלה"ג, רע"א. ועוד.

(21) ועד ש"שבועה שלא אישן ג' ימים מכין אותו וישן
לאחר", כי "נשבע לשוא . . . כנשבע על העמוד של אבן שהוא
של זהב, שאף זה נשבע על דבר שאי אפשר" (סוכה נג, א

(* ועפ"ז יומתק שמדייק להביא הפסוק "והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום", אף שדרשת חז"ל "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים" היא
(גם) בפסוקים שלא נאמר בהם הלשון "אלה", כמו: "ביום הזה באו מדבר סיני" (יתרו שם), "והי' אם שמוע תשמעו אל מצוותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום" (עקב שם).